

Stationer paa Klampenborgbanen eller Nordbanen i Stedet for fra Klampenborg.

Berg: Jeg maatte maasse gjøre nogle Bemærkninger til det Forsvar for den nye Jernbanepolitik, som nylig blev ført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg). Det var den 13de Februar foreleden, at det ærede Medlem rullede det nye Program op for sit Parti. Jeg har havt Leilighed til en halv Snæs Gange siden i Fjor Sommer, da det kom frem, at høre den Sag drøftet og overveiet og selv tænkt derover; mig har det forekommet noget vildt, og jeg har tilladt mig at give det Udtryk i Dag. Jeg tog den Gang Afstand efter en grundig Overveielse, og det ærede Medlems Parti paa dette Program vil møde min Modstand overalt, hvor vi faae de Spørgsmaal frem, saaledes at der tilsigtes en Bortødslen af Statens Midler paa en enkelt trafikierende Strækning, rettet paa gennemgaaende Kjørsel, til Ulempe for den almindelige Udvikling i Landet. Den ærede Ordfører for den nye Politik meddelte, at det var ikke Noget at tale om det, den Ting havde vi jo godkjendt paa Finantsloven. Det var den Gaa, da vi stemte over de 2,000 Kr. og 5,000 Kr. til nogle Underjøgelfer, man havde godkjendt det. Saaledes mener man at kunne føre et Parti over paa et helt nyt saakaldet økonomisk — efter min Opfattelse derimod uøkonomisk — Program. Saa let vil det imidlertid ikke gaa, og jeg haaber, at de Herrer ville faae flere Afstemninger om, hvorvidt Thinget slutter sig til denne Art Politik, inden de blive fuldstændigt klare derpaa. Det er naturligvis en saa omfattende Sag, der ganske rigtigt — derom er der ingen Tvivl — hvis den udføres i den Udstrækning, som Programmet blev foredraget os den 13de Februar, vil andrage sine 60 Millioner Kroner foruden Frihavnen. Før Landet har godkjendt den Politik, og vi ere færdige med Afstemningen derom, faae vi nærmere tales ved haade her og udenfor. Det er altsaa ikke smaa Spørgsmaal, som man tror at kunne afgjøre i Forbigaaende ved at stemme for et Par smaa Endringsforslag paa Finantsloven. Nei, den Politik ongaar saa betydelige Spørgsmaal, at der skal en betydelig Drøftelse til haade her og andet Steds, inden man kan sige, at Folkethinget er gledet over til den. Jeg var bleven Adjutant hos det ærede Medlem fra Bestervig (N. Andersen). Jeg har ikke Noget mod Bemærkningen i dette Tilfælde. Jeg sætter mere Pris paa at være Adjutant hos den sunde Fornuft end hos Wildmænd. Dette ærede Medlem er opdraget i Livets Skole,

han er, som jeg selv, udgaaet fra et vestjydskt alment borgerligt Hjem, og han har prøvet Livet, har Erfaringer og er ved Velske baade i Theori og Praxis naaet til den Indsigt og det Standpunkt i Jernbanesager, som fremgaa af hans Udtalelser her. Naar der altsaa er Tale om, hos hvem jeg skal være ansat som Adjutant ved Behandlingen af Jernbanesørgsmaal, enten hos et Medlem, som ikke har havt nødigt at gennemgaa en saadan Livets praktiske Skole for at tale om saaglige Forhold, eller hos det ærede Medlem, enten en Plan hen i Luften, eller et Spørgsmaal af rent forstaaelig, praktisk, teknisk Natur, saa tager jeg Adjutantstillingen, som sagt, hos den sunde Fornuft. Naar det ærede Medlem talte om, at vi ville Landets Isolering, at vi ville værne Landet imod Fremmede ved at kræve en Udvikling af Kommunikationsmidlerne ogsaa til de tilfjedatte Egne og til de Egne, hvor man har 5 — 6 Mil til Jernbane, saa er denne Tale ikke saaglig. Den paaagjældende Linie, som her er Tale om, nemlig Linien fra Helsingborg over Gjedser til Berlin, har nu anlagt sin Drift saaledes, eller faar det i den nærmeste Tid, at man kan komme frem og tilbage to Gange gennemgaaende i Døgnet i Løbet af 13 Timer fra Helsingør til Berlin. Jeg gad vide, om det er at isolere Landet, eller om vi skulle offere vore Millioner for at behage Udlændingene, medens vi lade vore Egne sidde uhjulpne her i Landet, og om det er Landets Isolation, naar Berlinerne kunne reise til Livolt paa 11 Timer. Jeg tillader mig at paastaa, at det er et Misbrug af Ordene. De have Befordringsforbindelse over Vandrup Ijdpaa, over Kiel Ijdpaa. De have som nævnt her Forbindelse over Gjedser Ijdpaa, og desuden forskjellige Dampstiftsforbindelser — Staten skal vel ikke beførge Alt — desuagtet kaldes det at isolere dette lille Land, naar vi ikke ville følge den nye Jernbanepolitik, og i Forbindelse dermed bliver det sagt, at vi ville gjøre Landet til et fuldtud forarmet Land. Hvad Mening er der i den Tale? Vi ville ophjælpe Landet økonomisk ved at fremme Kommunikationsmidlernes Udvikling til Landets forskjellige Egne. Det kaldes at forarme Landet; derimod skulde det, at udrede Millioner i dyre Domme, hvor det er ufornodent, og hvor der allerede findes meget betydelige Kommunikationsmidler efter Forholdene, altsaa det at slænge, bortødsle Millioner, det skulde være Landets Opkomst. Jeg føler mig lykkelig over, at jeg ikke er opvoget i den Tankegang, som det ærede Medlem her gjør sig til Talsmand for. Det ærede Medlem mente, at det er nød-